

Vijf vragen aan...

Publicatiedatum: 26-02-2021

Wouter van der Wal, voorzitter BC Delft

In deze derde editie van Delfts Verenigingsnieuws stellen wij 'Vijf vragen aan ...' Wouter van der Wal. Wouter is voorzitter van BC Delft en zet zich daarnaast ook in voor het Delfts Sportakkoord.

Hoe ben je bij BC Delft terechtgekomen en hoe ben je daar naar verloop van tijd voorzitter geworden? Wat maakt deze functie zo leuk?

Ik kwam als student naar Delft en ik speelde altijd al badminton in Lisse waar ik vandaan kom. Toen ik hier in Delft kwam wonen was het dus logisch om in Delft te gaan zoeken. Er is maar een club die veel competitie aanbiedt en ik kende BC Delft al van toernooien, dus toen ben ik daar lid geworden. Daar heb ik 4 jaar gezeten. Na een tijdje in het buitenland te zijn geweest ben ik na 8 jaar teruggekomen en toen zaten daar voor een deel dezelfde mensen. Ik heb nog even tegelijk hardlopen gedaan, maar dat vond ik toch wat saai. Badminton vond ik een heel leuk spelletje en toen ben ik in 2012 weer lid geworden. Sinds een jaar of drie ben ik voorzitter. Hiervoor had ik al wat incidentele dingen gedaan en de club geholpen met activiteiten en daarna ook het organiseren van toernooien. Toen vroegen ze mij als voorzitter en dat kwam voor mij als een goed moment en het leek me ook leuk om te doen. Het is voor mij ook een ervaring.

Als voorzitter ga je echt meer beseffen hoe belangrijk zo'n vereniging is op een hele hoop manieren voor een hele hoop mensen. Normaal als speler denk je: 'ik heb het leuk met vrienden en dat is prima zo' en nu als voorzitter zie je dat een vereniging op een hele hoop manieren belangrijk is. Dat zie je nu ook met corona. Voor sommige mensen is het een plek om te bewegen, maar het is ook ontwikkelen, zoals je coördinatie leren voor je lichaam. Dat gebeurt allemaal normaal gesproken en als voorzitter beseff ik dat je moet opletten of de trainingen goed geregeld zijn. Dit doe ik zelf niet, maar je moet er wel aandacht voor hebben. Maar ook dat het in de kantine goed geregeld is en dat mensen het daar gezellig hebben. Het brengt een hoop zorgen met zich mee, maar als het goed gaat geeft dat een heel goed gevoel.

Waar ben je als voorzitter van de vereniging het meest trots op? En waar is dit aan te danken?

We hebben een kleine, maar goede groep vrijwilligers waardoor alles goed loopt. Onze jaarlijkse toernooien voor de jeugd en senioren staan goed en worden goed bezocht. Het jeugdkamp is een aantal jaren geleden opgezet en dat vindt nu jaarlijks plaats. Er is een stabiele groep competitieteams waar geen groot verschil qua niveau zit. Eigenlijk alle basisingen in een badmintonvereniging zijn goed geregeld. Dat komt door een aardige ervaren groep die zich hiervoor inzet. In coronatijd merk ik op dat de mensen flexibel zijn. De trainers regelen dat er buiten getraind kan worden als het binnen niet mag. Maar ook de leden die begrip tonen en flexibel zijn. Zij zagen bijvoorbeeld ook wel dat we niet zomaar de contributie konden teruggeven. Wij waren bang dat mensen zouden gaan opzeggen of klachten hadden, maar dat viel ook mee. Toen er op 1 juli weer binnen gesport mocht worden hadden we op 2 juli al een volle zaal. Normaal hebben we dan een zomerstop maar in de hele maand juli hebben we gewoon gespeeld.

Wouter van der Wal (links) met verenigingsondersteuner Ruben Vos.

Je ziet met name bij degene die een functie hebben binnen de vereniging dat ze iets opzetten voor de vereniging. Bijvoorbeeld een trainer die buiten voor de jeugd een work-out organiseerde. Een andere trainer kwam met het initiatief voor een sport en spel middag waar ook senioren op af kwamen. Als bestuur willen we zo veel mogelijk spelen en trainen en wanneer het kan, gaan we dat ook meteen doen. Er waren ook twee leden die vanuit hun werk gewend waren om, om te gaan met de regelgeving, dus die zijn corona-coördinatoren geworden waardoor we nieuwe regels snel konden implementeren.

Zijn er ook uitdagingen waar je tegenaan loopt? En hoe probeer je daar op in te spelen?

Ik merk vooral dat mensen een beetje moe worden. Dat merk ik bij mezelf ook. Ik merkte bij mezelf dat ik in het begin vol energie en plannen zat en dat je nu hoopt dat het zo snel mogelijk weer normaal wordt. Daardoor is er ook niet veel meer enthousiasme om een pubquiz te organiseren. Dat hebben we eerder allemaal al voor verschillende groepen gedaan. Het enthousiasme neemt af om nieuwe dingen te organiseren.

Het zou financieel een uitdaging kunnen zijn, maar met alle regelingen die er zijn vanuit de overheid en de korting op de huur, lijkt dat ook wel goed te komen. Verder vraag ik mij af hoe het met de jeugd gaat. Voor hun is niet sporten echt stilstaan, denk ik. Je merkt wel dat als er iets voor hun binnen onze vereniging georganiseerd wordt dat het vaak dezelfde zijn die meedoen. We hebben ook een online work-out waar ik zelf ook aan mee doe. Ik vind het heerlijk en zo kom ik in ieder geval 1 x in de week in beweging. Maar daar komt ook een select groepje op af. Dus het is wel echt een uitdaging om iedereen te bereiken.

Hoe ziet jullie vereniging er over 10 jaar uit? Wat zijn op de langere termijn ontwikkelingen waar jullie binnen de vereniging mee aan de slag willen gaan?

Ik hoop niet al te veel anders maar op een aantal gebieden net even wat beter of groter. We hebben een grote groep competitiespelers en de groep recreatieve spelers zijn wat kleiner en wisselend. Er zijn andere verenigingen in Delft die bijna alleen recreatieve spelers hebben en we hebben 4 badmintonclubs in Delft. Ik zou heel graag zien dat we meer samenwerken en meer uitwisseling hebben. Dat we bijvoorbeeld een gezamenlijke groep recreatieve spelers hebben die bij Delft kan komen trainen in de week en vrij kan spelen bij een andere club. Daar worden we allemaal beter van, denk ik. Ik hoop dat we onze groep jeugd kunnen behouden. We hebben altijd een grote groep, zo af en toe zelfs eens een ledenstop. De echte talenten die gaan naar een club in de buurt, zoals Den Haag en Wateringen waar topclubs zitten. Ik hoop eigenlijk dat we met de club een stapje hoger kunnen. Dat wij bijvoorbeeld van 3^e divisie naar 2^e divisie competitie kunnen gaan spelen. Dan kunnen we ook de talenten iets langer houden. We zullen niet zomaar een eredivisieclub willen, dat ambieert ook niemand, maar tweede divisie is gewoon een heel goed niveau. Dat trekt ook weer spelers aan.

Ik kan echt dromen van een vereniging die twee keer zo groot is, maar ik zie er meer in dat we meer samenwerken met de vier badmintonclubs in Delft. Zo groot is de stad ook weer niet en zoveel ruimte is er ook niet om zomaar een extra avond in te vullen in een sporthal. Als we misschien samen met de andere verenigingen een extra avond inhuren zodat we een grotere groep recreatieve spelers hebben, daar zou ik echt blij mee zijn. Daarnaast het uitwisselen van kennis en ideeën lijkt mij prima. Verder kopen we gezamenlijk in, zoals bijvoorbeeld shuttles. Per jaar verbruiken we zo'n duizenden euro aan shuttles. Als we dat gezamenlijk inkopen is dat iets goedkoper.

Ik denk verder dat we altijd een vereniging blijven die trainen heel belangrijk vindt. We hebben altijd gecertificeerde trainers. We hebben een aantal jaren geleden de keuze gemaakt om veel te doen voor de jeugd. We hebben relatief veel trainers voor de jeugd die we inhuren. Daarnaast willen we op alle variaties iets kunnen aanbieden en dat wil ik heel graag vasthouden. Van kinderen die gewoon een beetje willen bewegen tot kinderen met heel veel talent. Die kunnen we allemaal plaatsen. Je merkt dat als je het goed voor mekaar hebt kinderen er op af komen. Dan horen ze van elkaar dat het leuk is en dan nemen ze ook vriendjes of vriendinnetjes mee. Ik zou het leuk vinden als meer mensen weten van de badmintonnsport en dat we meer met scholen gaan samenwerken. Met het Grotius verzorgen we bijvoorbeeld al vier keer per jaar een clinic.

Daarnaast hopen we ons ook te richten op andere doelgroepen, zoals ouderen of mensen met een beperking. Met betrekking tot de laatste doelgroep, liggen zulke dingen wel lastig om te organiseren en daar zijn wij nog een te kleine vereniging voor. Aan de andere kant is voor oudere mensen badminton een hele mooie sport om in te stappen in vergelijking met de andere zaa sportsporten. Mensen kunnen bijvoorbeeld tot hun 60^e badmintonnen en we hebben ook leden van die leeftijd, dus dat kan bij ons natuurlijk altijd.

Je zet je – naast je werkzaamheden als voorzitter van BC Delft en als docent aan de universiteit – ook in voor het Delfts Sportakkoord. Welke rol vervul jij hierin?

Ik vervul nog geen hele grote rol, ook omdat ik hier nog niet heel lang intensief bij ben betrokken, maar ik zie dat iedere vereniging een eigen gezichtspunt heeft. Wij kijken naar hele andere dingen dan de grote voetbal- of hockeyvereniging. Voor een zaalvereniging zijn weer andere dingen belangrijk. Dus ik denk dat ik dat gezichtspunt mee kan brengen. Wat ik zelf een belangrijk punt vind is financiën. Als de financiën van een vereniging gezond zijn dan kan je heel veel en zijn er geen zorgen om een activiteit te organiseren. Dus daar probeer ik aan bij te dragen. We zijn nu bezig met het in kaart brengen van welke subsidies er allemaal zijn. Ik zou graag willen dat verenigingen meer met elkaar overleggen en voorbeelden delen, bijvoorbeeld op welke manier zij geld hebben aangetrokken. Ik probeer ook mee te nemen wat ik hoor van andere verenigingen. Ik vind het heel nuttig dat vereniging overleggen en van elkaar leren. Het is heel grappig om te zien dat andere verenigingen precies dezelfde problemen hebben ook al zijn ze drie keer zo groot, zoals bijvoorbeeld het thema vrijwilligers. Soms krijg ik hele goede ideeën en soms denk ik: die subsidie die wij hebben aangevraagd, daarvan zie ik dat niet iedereen dat heeft gedaan. Kunnen zij dan misschien wat van ons overnemen?

Verder zou het goed zijn als meerdere verenigingen aansluiten bij het Delfts Sportakkoord. Al zitten ze 1 of 2 keer per jaar in de meeting is dat ook heel nuttig. Al is het maar om ervaringen te delen. Het is belangrijk dat er diversiteit is, dus binnen- en buitensport, grote of kleine vereniging of individuele sport of teamsport. Het lijkt mij daarnaast een goed idee om ook studentensportverenigingen erbij te betrekken. Het is jammer als het gescheiden blijft. Een flink deel van de studenten blijft ook in deze regio, dus het zou mooi zijn als er een soort van doorstroming is.

Daarnaast moet ik ook zeggen dat er een heel goed team staat van verenigingsondersteuners. Ik merk wel dat het nodig is dat er een paar mensen zijn die er de schouders onder kunnen zetten. Het werk wat bestuurders van sportverenigingen doen, is iets wat zij in hun vrije tijd doen. Als het dan echt druk wordt dan zijn het een van de eerste dingen die je moet loslaten. Het feit dat de verenigingsondersteuners er zijn en snel reageren en actie ondernemen; dat is echt wel nodig. De Sportraad vind ik ook heel nuttig. Om met één stem naar de gemeente te spreken en andersom. Zeker het afgelopen jaar was dat echt belangrijk.